

בתי המשפט

בש 005046/06

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 26/07/2007

כבוד השופט זכריה ימיני

בפני:

וטורי יניב

בעניין:

המבקש

עו"ד גולן דוד

נ ג ד

מדינת ישראל - בית המכס נתב"ג, לוד

המשיבה

1

2

פסק-דין

3

4

השאלה עומדת לדיון היא האם יש ללערעורו של המערער ולהורות על ביטול העיצום הכספי שהוטל על המערער ביום 27.8.06, ולחילופין, להעמיד את העיצום הכספי על הסך 5,000 ₪.

5

6

7

כללי:

8

העובדות:

9

ביום 14.8.06 נכנס המערער מירדן אל גבולות המדינה במעבר המכס בנהר הירדן, כשברשותו 65,000,000 דינרים עירקיים (להלן-"דינרים"), ששוויים כ-240,000 ₪, נכון ליום כניסתו לארץ. אין חולק שעל סכום זה חייבים לדווח על פי חוק איסור הלבנת הון, ה'תש"ס-2000 (להלן-"החוק").

10

11

בעת כניסתו לארץ, היתה חובת דיווח על פי החוק מהסך 80,000 ₪ ומעלה, כך שהמערער נשא בכליו סכום הגבוה ב-160,000 ₪ מהסכום שמותר להכניסו לארץ בלא דיווח על פי החוק.

12

13

בעת שעבר המערער במעבר הגבול בנהר הירדן, לא הצהיר על הסכום שנשא בכליו, כפי שמחייב החוק. חיפוש שנעשה בכליו של המערער העלה כי הוא נושא עליו את הסך 65,000,000 דינרים (להלן-"סכום התפיסה"), עליהם היה חייב לדווח על פי החוק. בשל העובדה שהמערער הפר את חובת הדיווח הקבועה בחוק, נתפסו הכספים.

14

15

16

17

18

19

20

21

בתי המשפט

בש 005046/06

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 26/07/2007

כבוד השופט זכריה ימיני

בפני:

1 המערער הובא בפני הוועדה לעיצום כספי בנתב"ג (להלן-"הוועדה"). הוועדה איפשרה למערער
2 להביא את מלוא טענותיו בפניה וכן להציג מסמכים התומכים בטענותיו. לאחר שהוועדה שמעה
3 את המערער ובחנה את המסמכים שהביא בפניה, בהחלטה מנומקת מיום 27.8.06 דחתה את
4 טענותיו והטילה עליו עיצום כספי בסך 100,000 ₪.

5

6

טענות המערער:

7

טענות עובדתיות לנסיבות הימצאות סכום התפיסה בידי המערער:

8

המערער, נהג משאית במקצועו, נסע לירדן עם שני חבריו, מר אמנון גלולה ומר רפי מכלוף,
9 במטרה לרכוש דינרים עירקיים. השלושה חצו את נהר הירדן כשברשות כל אחד מהם דולריים
10 אמריקאיים בסכום מדוייק אשר אינו חייב בדיווח. במעבר הגבול נעצרו השלושה על ידי המכס
11 הירדני, אשר בדק את שטרות הדולרים שנמצאו ברשותם. משם המשיכו השלושה לעיר עמאן,
12 אשר בה המירו את השטרות בציינג' מקומי (להלן-"החלפן") לדינרים עירקיים.

13

14

לאחר ההמרה חילקו השלושה את הכספים כדלקמן: אמנון קיבל 25,000,000 דינרים בשקית
15 נפרדת, המערער קיבל 25,000,000 דינרים בשקית נפרדת, ורפי קיבל 15,000,000 דינרים בשקית
16 נפרדת. כל השלושה היו מודעים לחובת הדיווח החלה על הכספים. השלושה החליטו לחזור
17 לישראל. לנוחיותו, הפקיד מר גלולה את השקית שבידיו בתוך השקית של המערער, כך שבתוך
18 השקית של המערער היתה שקית נפרדת השייכת למר גלולה.

19

20

בעת חזרתם ארצה נכנסו השלושה לטרמינל במעבר הגבול על נהר הירדן, כשהמערער מחזיק
21 שקית אחת גדולה, אשר בתוכה שקית נוספת ובה כספו של מר גלולה. בעמדת בדיקת הדרכונים
22 התעכבו השלושה כ-20 דקות, עקב נפילת רשת המחשבים בטרמינל. בזמן זה היה מר מכלוף עסוק
23 בשיחת טלפון, וביקש לרשום מספר טלפון. במעמד זה ביקש מר מכלוף מהמערער להחזיק את
24 השקית שהיתה בידיו, וזאת בידעה ששלושתם מתכוונים לגשת לדלפק הבדיקה ולהסביר שהכסף
25 שייך לשלושתם, כל אחד עם חלקו.

26

27

כשהגיעו השלושה לדלת היציאה מהטרמינל, נשאל המערער בקשר לשקית אותה הוא מחזיק,
28 ותשובתו היתה כי בשקית יש דינרים עירקיים השייכים לשלושתם, וכי הוא מחזיק את כספם של
29 השלושה מטעמי נוחות בלבד. לשאלת המוכסת שהופנתה למר גלולה ולמר מכלוף, האם הכספים

בתי המשפט

בש 005046/06

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 26/07/2007

כבוד השופט זכריה ימיני

בפני:

1 שייכים להם, ענו השניים כי אכן השקיות שלהם נמצאות בתוך השקית של המערער מטעמי נוחות
2 בלבד.

3

4

הטענות המשפטיות של המערער:

5

בנימוקי הערעור טוען המערער את הטענות המשפטיות כדלקמן;

6

(1) המערער לא היפר את הוראות סעיף 9 לחוק הלבנת הון;

7

(2) מר גלולה ומר מכלוף בקשו מספר פעמים להעיד בפני הוועדה, אך ללא הועיל, ועל כן צירף

8

את תצהיריהם לוועדה;

9

(3) פרוטוקול חוקרת המכס תומך בטענתו כי הוא ושני חבריו הגיעו כקבוצה אחת;

10

(4) פקיד המכס החרים את מלוא הכסף שנתפס, ולא רק את הסכום העודף מעל הסכום

11

הפטור מדיווח, דבר המנוגד לסעיף 11(א) לחוק הלבנת הון, דבר המעיד על התנהגותה

12

הקלוקלת של המשיבה;

13

(5) מדובר במקרה הראשון בו נתפס המערער עם סכום עליו לא הצהיר, ואת ענין זה לא

14

לקחה הוועדה בחשבון;

15

(6) הוועדה לא התחשבה במצבו הכלכלי של המערער בעת שקבעה את העיצום הכספי.

16

17

טענות המשיבה:

18

טוענת המשיבה שיש לדחות את הערעור מהסיבות כדלקמן:

19

(1) נקודת המוצא של הוועדה היתה תכלית חובת הדיווח בחוק איסור הלבנת הון;

20

(2) שיקול הדעת של הוועדה עולה בקנה אחד עם מטרות החוק של חובת הדיווח;

21

(3) קביעת העיצום הכספי היתה על הצד הנמוך.

22

23

דיון ומסקנות:

24

הדיווח על כספים:

25

חובת הדיווח:

26

החובה לדווח על הכנסת כספים לישראל מצויה בחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן-

27

"החוק"). החוק קובע שלהפרה של חובה יכול ותהיה תוצאה פלילית, ויכול ותהיה תוצאה מנהלית

28

של עיצום כספי.

בתי המשפט

בש 005046/06

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 26/07/2007

כבוד השופט זכריה ימיני

בפני:

אלה הוראות החוק לענין חובת הדיווח ותוצאותיה האפשריות:

1

2

3

"חובת דיווח על כספים בעת כניסה לישראל והיציאה ממנה:

4

9. (א) בפרק זה, "כספים" - מזומנים, המחאות בנקאיות והמחאות נוסעים.

5

(ב) אדם הנכנס למדינת ישראל או היוצא ממנה חייב לדווח על כספים

6

שעמו בעת הכניסה לישראל או היציאה ממנה, אם שווי הכספים הוא

7

בשיעור הקבוע בתוספת הרביעית.

8

(ג) חובת הדיווח על הכנסת כספים לישראל ועל הוצאת כספים מחוץ

9

לישראל בשיעור האמור בסעיף קטן (ב), תחול גם על אדם המכניס

10

כספים לישראל או המוציא כספים ממנה, בדואר או בדרך אחרת.

11

(ד)

12

(ה)

13

(ו)

14

(ז)

15

16

הפרת חובת הדיווח:

17

10. המפר חובת דיווח שהוטלה עליו לפי סעיף 9, דינו - מאסר שישה חודשים

18

או קנס בשיעור האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, או פי עשרה

19

מהסכום שלא דיווח עליו, הכל לפי הסכום הגבוה יותר.

20

21

סמכות תפיסת הכספים והשימוש בכספים:

22

11. (א) הופרה חובת דיווח שהוטלה לפי סעיף 9, רשאי שוטר או פקיד מכס

23

לתפוס בלא צו של שופט את הכספים העולים על הסכום הפטור

24

מדיווח; כספים שנתפסו יישארו בשמירת המשטרה או המכס לפי

25

הוראות סעיף זה.

26

בתי המשפט

בש 005046/06

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 26/07/2007

כבוד השופט זכריה ימיני

בפני:

- 1 (ב) לא הוטל עיצום כספי או לא הוגש כתב אישום, בתוך 10 ימים מיום
 2 תפיסת הכספים, יוחזרו הכספים לאדם שממנו נתפסו; ואולם רשאי
 3 בית המשפט, על פי בקשת שוטר או פקיד מכס, להורות על המשך
 4 תפיסת הכספים לתקופה שלא תעלה על 10 ימים נוספים כדי לאפשר
 5 הטלת העיצום הכספי או הגשת כתב אישום, לפי הענין.
- 6 (ג) בית המשפט, הדן בבקשה כאמור בסעיף קטן (ב), יחליט בבקשה לאחר
 7 ששמע את טענותיו של האדם שממנו נתפסו הכספים, ושל מי שטוען לזכות
 8 בכספים אם הוא ידוע.
- 9 (ד) בית המשפט רשאי, בכל עת, לצוות על החזרת הכספים או חלק מהם,
 10 בתנאים שיקבע, לאחר קבלת ערובה או בלא ערובה.
- 11 (ה) הוגש כתב אישום נגד מפר הוראות סעיף 9, יחולו על הכספים שנתפסו
 12 הוראות הפרק הרביעי לפקודת מעצר וחיפוש בשינויים המחוייבים; לענין
 13 זה, "חפץ" - לרבות כספים, כהגדרתם בסעיף 9.
- 14 (ו) הרשיע בית המשפט את המפר והטיל עליו קנס, או שהוטל עליו עיצום
 15 כספי, ולא שולם הקנס או העיצום הכספי במועד שנקבע לכך, ניתן לגבות
 16 את הקנס או את העיצום הכספי מתוך הכספים שנתפסו או מתוך הערובה
 17 שניתנה לפי סעיף קטן (ד).
- 18 (ז) "....."
- 19
- 20 אין מחלוקת בין הצדדים כי בעת המעבר בטרמינל נהר הירדן חובת הדיווח היתה מסכום השווה
 21 ל- 80,000 ומעלה, כך שהמערער נשא בכליו סכום הגבוה ב-160,000 ₪ מהסכום שמותר להכניסו
 22 לארץ בלא דיווח על פי החוק.

23

24 **לפני הדיווח אין חשיבות למקור הכספים:**

- 25 המערער טרח רבות להוכיח מה מקור הכספים אשר נתפסו בכליו. אלא שמהפסיקה נראה שלענין
 26 הפרת חובת הדיווח אין כל חשיבות לשאלה מהו מקור הכספים. החשיבות למקור הכספים הינה
 27 בשלב השני שלאחר מילוי חובת הדיווח, בעת שהשלטונות יבואו לבדוק את מקור הכספים, האם
 28 הינם כספים כשרים או שמא הינם כספים שהושגו בפשע.

בתי המשפט

בש 005046/06

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 26/07/2007

כבוד השופט זכריה ימיני

בפני:

1

2 חובת הדיווח נדונה ע"י כב' השופט מ. חשין ב-בש"פ 1542/04 מדינת ישראל נ. טובה אדר, פד"י
3 נ"ח(3) 613 (להלן-"פס"ד אדר"), וכן ב- ע"א 9796/03 חביב שם-טוב נ. מדינת ישראל, פד"י נ"ט(5)
4 397 (להלן-"פס"ד שם-טוב"). מאחר ובפס"ד אדר ישב כב' השופט מ. חשין כדן יחיד, מעדיף אני
5 להסתמך על דבריו בפס"ד שם-טוב, שם ישב ביהמ"ש העליון בהרכב של 3 שופטים.

6

7 על הרציו העומד מאחורי חובת הדיווח עמד כב' השופט מ. חשין בפס"ד שם-טוב בעמ' 411, שם
8 כתב כדלקמן:

9 "החלתה של הוראת סעיף 3(ב) לחוק (גם) על רכוש שלא הוכח כי מקורו בעבירה,
10 עולה בקנה אחד עם לשון ועם תכליתן של הוראות הסעיפים 7 ו-9 שלחוק. הוראות
11 הסעיפים 3(ב), 7 ו-9 קשורות זו-לזו בטבורן, וקריאתן בסדרן הנכון תבהיר מעצמה
12 את תחום פרישתה של הוראת סעיף 3(ב). שלא כדרכו בחוקים אחרים, בחוק איסור
13 הלבנה הקדים המחוקק נעשה לנשמע: שבחוקים אחרים משמיענו המחוקק בתחילה
14 חובות ומטלות, ורק לסוף קובע הוא עבירות שעוברים מי שהפרו חובות ומטלות
15 שהוטלו עליהם, ועונשים בצדן של העבירות, ואילו בחוק איסור הלבנה פתח המחוקק
16 בעבירות ובעונשים ורק בהמשך הגיע לחובות ולמטלות. אם נקרא עתה את חוק
17 איסור הלבנה בדרך המקובלת, נפתח בהוראות סעיפים 7 ו-9 – אלו הוראות
18 המטילות חובות דיווח למיניהן – ונמשיך בהוראת סעיף 3(ב), זו הוראה הקובעת
19 עבירה ועונשים על מי שהפר חובות דיווח הנגזרות מהוראות הסעיפים 7 ו-9. והנה,
20 הוראות הסעיפים 7 ו-9, מעיקרן – הוא הדין בהוראות צו חובות דיווח – חלות הן על
21 כל רכוש שהוא ולא אך על "רכוש אסור". אמות-המידה הקובעות בחובות הדיווח
22 של נותני שירותים פיננסיים – לפי סעיף 7 – ושל הבאים לישראל או היוצאים
23 ממנה – לפי סעיף 9 – אין עניינן כלל במקורו של הרכוש, אם מקור בלתי חוקי הוא
24 או אחרת. אמות-המידה עניינן הוא אך ורק בשוויו של הרכוש, בהיותה של הפעולה
25 חריגה ביחס לפעולותיו של הלקוח וכדומה. וכלכתו של החבל אחר הדלי והצל אחר
26 מטיל-הצל, כן יהא פירושו של סעיף 3(ב) בלכתו אחר הוראות הסעיפים 7 ו-9 לחוק.
27 סעיף 3(ב) תכליתו היא לשמש חגורת ביטחון סביב הוראות הסעיפים 7 ו-9 (כשם
28 שמהווה הוא חגורת ביטחון סביב הוראת סעיף 3(א)), ובאשר תלכנה הוראות

בתי המשפט

בש 005046/06

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 26/07/2007

כבוד השופט זכריה ימיני

בפני:

1 הסעיפים 7 ו-9 שם ילך אף-הוא. ואם חובת הדיווח כהוראת הסעיפים 7 ו-9 חלה על
 2 כל רכוש – יהא מקורו אשר יהא – מה טעם ומה היגיון וסבירות יש בקביעה כי
 3 עבירה של עשיית מעשה לחמוק מהחובה – למשל: מסירת מידע כוזב כהוראת סעיף
 4 3(ב) לחוק – תחול רק על "רכוש אסור"? השאלה שאלה והתשובה בה. ראו עוד דברי
 5 השופט (דה-ליאו) לוי בפרשת גואטה [20]. " (ההדגשה שלי-י.ז.)

6

7 ובעמ' 416 לפסה"ד כותב כב' השופט מ. חשין כדלקמן:

8 "עתה ידענו מה ביקשו הוראות הסעיפים 7 ו-9 להשמיענו, וכנדרש מכאן – למדנו מהו
 9 מרחב פרישתן הראוי והנכון. ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנה, כי
 10 בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה
 11 הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח
 12 על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה
 13 ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את
 14 חוק איסור הלבנה. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו כי קשיים רבים ניצבים לפני
 15 הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין
 16 מקורם של הכספים – לענייננו: היותם כספים אסורים – ונמצא כי דרך יעילה לצאת
 17 מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה
 18 בהיותם של הכספים רכוש אסור. אכן, לסופו של הליך אפשר יימצא כי המדובר הוא
 19 ברכוש שאינו בהכרח רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל
 20 הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד." (ההדגשה שלי-י.ז.)

21

22 היוצא לנו מדבריו אלו של כב' השופט מ. חשין שהפרת חובת הדיווח גוררת אחריה את הסנקציות
 23 הקבועות בחוק, בין אם מקורו של הכסף עליו לא דיווח האדם הוא כשר ובין אם אינו כשר, או
 24 "אסור" בלשון החוק.

25

26

27

בתי המשפט

בש 005046/06

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 26/07/2007

כבוד השופט זכריה ימיני

בפני:

הבעלות על הכספים:

טוען המערער כי הכספים שייכים למעשה לו ולשני חביריו, כך שלכל אחד מהם היה סכום כסף שאינו חייב בדיווח. טענתו זו של המערער אינה עולה בקנה אחד עם הוראות החוק והפסיקה, ולכן יש לדחותה, מהנימוקים שאפרט להלן.

הנימוק הראשון הינו לשון החוק. סעיף 9(ב) לחוק קובע את חובת הדיווח בלשון זו:

"אדם הנכנס למדינת ישראל או היוצא ממנה חייב לדווח על כספים שעמו בעת הכניסה לישראל או היציאה ממנה, אם שווי הכספים הוא בשיעור הקבוע בתוספת הרביעית." (ההדגשה שלי-ג.ז.)

דהיינו, החוק אינו מתחשב כלל בשאלת הבעלות על הכספים, אלא בכספים שנמצאים בכליו של המחזיק בכספים. הוראה זו נכללה בחוק לצורך המלחמה בארגוני הפשיעה, המשתמשים בבלדרים לצורך העברת כספים שהושגו בפשע. על מנת להקל על השלטונות במלחמה בהלבנת ההון, קבע המחוקק חובת דיווח גורפת, שכן רק לאחר הדיווח ניתן להתחקות אחר מקור הכסף, האם מדובר ב"רכוש אסור" או שמא ברכוש חוקי לחלוטין.

הנימוק השני הוא שטענת המערער הינה סוג של תופעת "הבנייה", שהיא תופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים החייבים בדיווח, תופעה שאותה בקש המחוקק למנוע. כבי' השופט חשין עומד בפסק הדין על תופעת ה"הבנייה", שהיא פיצול סכום החייב בדיווח על פי החוק למספר סכומים שאינם חייבים בדיווח. וכך כותב כבי' השופט מ. חשין בעמ' 418-419 לפסה"ד:

"הערה אחרונה בהקשר דברינו עתה והיא לענייננו במישרין: כפי שראינו, מטיל החוק, ועמו צו חובות דיווח, חובת דיווח על תנועות רכוש בערכים שמעל שווי מסוים. תנועת רכוש בערכים שמתחת לאותו שווי אינה חייבת בדיווח (בכפוף לחריגים שהזכרנו). אלא שכדרך "מלחמת שוטרים וגנבים", עשו ועושים גנבים בהנעת רכוש ממקום למקום על דרך של הבה נתחכמה לו. דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הַבְּנִיָה (Structuring). המושג הבניה משמיע אותנו פיצול הפקדת כספים להפקדות מספר על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא

בתי המשפט

בש 005046/06

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 26/07/2007

כבוד השופט זכריה ימיני

בפני:

1 אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה
2 שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים. וכפי שנאמר בדברי ההסבר
3 להצעת החוק (ה"ח תשנ"ט 420):

4 האמצעים האופייניים להלבנת הון הם:

5 ...

6 (3) "הבניה" או פיצול של הפקדות והעברות לסדרת פעולות פטורות
7 מחובת דיווח ותיעוד, מקום שקיימות חובות כאלה, על פעולות
8 בנקאיות בסכומים מסוימים;

9 ...

10 ראו עוד דברי שר המשפטים צחי הנגבי בדיון בכנסת, ד"כ 183, עמ' 4245.

11 אכן, גם להלכה גם למעשה הבניה היא עשיית פעולה ברכוש "במטרה שלא יהיה
12 דיווח", ומכאן שיש בה עבירה על האיסור הקבוע בסעיף 3(ב). וכך עד להמצאה
13 הבאה כיצד להשתמט מדיווח.

14 חשיבות נעלה נודעת לחשיפתן של פעילויות כפעילות הבניה, גם – ואפשר בעיקר
15 – מקום שהמדובר הוא בכספים שלא ידענו מקורם מהו, שכן פעילות של הבניה
16 או מסירת מידע כוזב באשר לרכוש הנחזה על-פניו להיותו רכוש תם, מעלה עמוד
17 חשכה המפריד בין האמת לבין גורמי האכיפה. ולולא קיומה של חובת דיווח
18 גורפת וטוטלית היו הרשויות מתקשות במאוד לחשוף פעילות של הבניה או
19 פעילויות אחרות שנועדו לתת תחת חובת הדיווח. משל למה הדבר דומה?
20 לבדיקה הנערכת על גופו של כל הבא בשעריו של מקום ציבורי; כל אדם ייבדק
21 ולו אחד מל"ו הוא."

22

23 לאור כל האמור לעיל, יש לדחות את כל טענותיו של המערער אודות חובתו לדווח על הסכום
24 שהיה בכליו בעת שנתפס.

בתי המשפט

בש 005046/06

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 26/07/2007

כבוד השופט זכריה ימיני

בפני:

1

2

העיצום הכספי:

3

כללי:

4

לוועדה כרשות מנהלית יש שיקול דעת לפעול במסגרת פעולותיה. בית המשפט לא קובע האם

5

שיקול הדעת של הוועדה היה נכון או לא נכון, אלא הוא קובע האם שיקול הדעת של הוועדה היה

6

סביר או בלתי סביר. ובמלים אחרות: האם הוועדה חרגה ממתחם הסבירות או לא.

7

8

הוועדה הטילה על המערער עיצום כספי בסך 100,000 ₪. טוען המערער שמדובר בעיצום כספי

9

בסכום גבוה, והוועדה לא לקחה בחשבון שמדובר במקרה ראשון בו מעורב המערער באי דיווח על

10

פי החוק. על כן מבקש המערער שעיצום הכספי שיוטל עליו יהיה בסך 5,000 ₪.

11

12

לענין הסמכות להטיל עיצום כספי על מי שהפר את חובת הדיווח וגובה העיצום הכספי, קובע

13

החוק כדלקמן:

14

”עיצום כספי על הפרת חובה לפי סעיף 9:

15

15. (א) מצאה ועדה כי אדם הפר חובת דיווח לפי הוראות סעיף 9, רשאית היא

16

להטיל עליו עיצום כספי בשיעור שלא יעלה על מחצית הקנס הקבוע

17

בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח

18

עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.

19

(ב) הוטל על אדם עיצום כספי לפי סעיף זה והוא שילם אותו, לא יוגש נגדו

20

כתב אישום בשל הפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי.

21

22

שיעור העיצום הכספי ועדכונו:

23

16. (א) שר המשפטים, בהתייעצות כאמור בסעיף 13(ג), רשאי לקבוע, בגבולות

24

העיצום הכספי המרבי כאמור בסעיפים 14 ו-15, שיעורי עיצום כספי

25

שונים להפרות שונות של הוראות לפי סעיפים 7, 8 או 9, בהתחשב

26

בהיקף הפרה ובנסיבותיה, ובנסיבותיו של המפר, לרבות היות הפרה

27

הפרה חוזרת.

28

(ב) קבע שר המשפטים שיעורי עיצום כספי כאמור בסעיף קטן (א), לא

בתי המשפט

בש 005046/06

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 26/07/2007

כבוד השופט זכריה ימיני

בפני:

- 1 יוטל על המפר עיצום כספי גבוה מהשיעור שנקבע לפי אותו סעיף קטן.
- 2 (ג) חישוב שיעור העיצום הכספי לפי פרק זה יהיה לפי שיעורו המעודכן של
- 3 הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין ביום מתן ההחלטה על
- 4 הטלתו; הוגש ערעור ובית המשפט הזדן בערעור או הממונה הורו על
- 5 עיכוב תשלומו של העיצום הכספי - ייקבע שיעורו המעודכן של הקנס
- 6 האמור לפי שיעורו ביום מתן ההחלטה בערעור.
- 7 (ד) לענין סעיף זה, "הפרה חוזרת" - הפרה שנעשתה בתוך שנתיים מהפרה
- 8 קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או
- 9 שבשלה הורשע."
- 10
- 11 סעיף 15(א) לחוק קובע שניתן להטיל עיצום כספי בשיעור שלא יעלה על מחצית הקנס הקבוע
- 12 בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.
- 13 הקנס לפי סעיף 61(א)(4) לחוק העונשין הינו 202,000 ₪, ומחצית ממנו הינו 101,000 ₪. הסכום
- 14 שלא דווח עליו הינו 160,000 ₪, והכפלתו ב-5 מביאה אותנו לסך 800,000 ₪. בהתאם להנחיה
- 15 שקובע סעיף 15(א) לחוק, יש להתחשב בסכום הגבוה מבין שני סכומים אלו. לכן, הגבול העליון
- 16 של העיצום הכספי שהיתה הוועדה מוסמכת להטיל על המערער הוא 800,000 ₪.
- 17
- 18 בתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), תשס"ב-2001 (להלן-"התקנות") נקבעו הוראות לענין
- 19 ההליכים להטלת העיצום הכספי וגובהו.
- 20 בהתאם לתקנה 2(א), די בהגשת בקשה להפרת הוראות סעיפים 7 ו-9 לחוק, כדי להגיש בקשה
- 21 להטלת עיצום כספי. וזו לשום התקנה:
- 22 "הממונה יגיש לוועדה בקשה להטלת עיצום כספי בשל הפרה של הוראות
- 23 לפי סעיפים 7 עד 9 לחוק; התקיימו הנסיבות האמורות בתקנה 3, רשאי גם
- 24 תובע להגיש בקשה לוועדה."
- 25
- 26 התקנות קבעו קריטריונים בהם תתחשב הוועדה בבואה לקבוע את גובה העיצום הכספי.
- 27 הקריטריונים לקביעת העיצום הכספי להפרת החובה הקבועה בסעיף 9 לחוק מנויים בתקנות 10,
- 28 12 ו-13, הקובעות כדלקמן:

בתי המשפט

בש 005046/06

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 26/07/2007

כבוד השופט זכריה ימיני

בפני:

- 1 10". בבקשה להטיל עיצום כספי בשל הפרת הוראות לפי סעיף 9 לחוק, תחליט
- 2 הוועדה בהתחשב, בין השאר, באלה:
- 3 (1) ההפרה היא הפרה ראשונה;
- 4 (2) ההפרה היא הפרה חוזרת;
- 5 (3) היקפה הכספי של ההפרה.
- 6 12. שיעור העיצום הכספי בשל הפרה לפי סעיף 9 לחוק שהיא הפרה ראשונה
- 7 והיקפה אינו גבוה, לא יעלה על מחצית העיצום הכספי שנקבע להפרה
- 8 בסעיף 15(א) לחוק; הוראה זו לא תחול על אדם שנכנס לראשונה למדינת
- 9 ישראל על פי אשרת עולה לפי חוק השבות, תש"י-1950, ולא דיווח כאמור
- 10 בתוספת הרביעית לחוק.
- 11 13. הוועדה רשאית, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לחרוג משיעור העיצום הכספי
- 12 שנקבע בתקנות 11 ו-12, לחומרה או לקולה, אם נסיבות הענין או נסיבותיו
- 13 האישיות של המפר מצדיקות זאת."

14

15

מקור הכסף:

- 16 בתקנה 10 קובעת כי הוועדה תדון **בין השאר** בקריטריונים המנויים בתקנה. מהמלים "בין
- 17 השאר" בהם נוקטת התקנה, משמע מכך שהוועדה רשאית לשקול שיקולים נוספים על אלו
- 18 הקבועים בתקנות. סבור אני שמקור הכסף הינו אחד השיקולים אותו יכולה ורשאית הוועדה
- 19 לשקול בבואה להטיל את העיצום הכספי. זאת מכיוון שאינו דומה גובה העיצום הכספי לגבי
- 20 כספים לגביהם הופרה חובת הדיווח שמקורם הינו כשר, לבין גובה העיצום הכספי לגבי כספים
- 21 אודותם הופרה חובת הדיווח שמקורם הינו "אסור".

22

- 23 לגבי מקור הכספים טען המערער בפני הוועדה כדלקמן:

- 24 "מקור הכספים בסך 16,000 דולר, המהווים את חלקי בעסקת התמורה,
- 25 ממכירת רכבי הפרטי. את כספי המכירה שהתקבלו בצ'יק הפקדתי בחשבוני
- 26 בבנק, ולאחר שבוע משכתי ממנו מזומנים בשקלים לפריטה לדולרים בצ'יינג'
- 27 שלומי ברחוב הרצל באשקלון. פרטנו בסביבות 20,000 דולר, חלקם שלי והיתר

בתי המשפט

בש 005046/06

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 26/07/2007

כבוד השופט זכריה ימיני

בפני:

- 1 שלהם. המרנו את הדולרים בצ'יינג' במרכז עמאן, לשם לקח אותנו חבר של רפי,
 2 אליו התוודע במהלך עבודתו בעבר בעמאן. את השער ביררתי באינטרנט. המרתי
 3 בסופו של דבר 671 דולר אמריקאי במליון דינר עיראקי."
 4
 5 הוועדה נתנה למערער אפשרות להמציא לה מסמכים להוכחת טענותיו לגבי מקור הכסף. המערער
 6 המציא לוועדה דפי חשבון של חשבונו בבנק הפועלים סניף אפרידר, ודף מודפס שכותרתו "סיכום
 7 פגישה מיום 13.7.06 יז' תמוז בין א.מ.י – ליניב וטורי". וזה תוכן המסמך:
 8 "1. א.מ.י רכשה מיניב וטורי רכב לשביעות רצונה בסך 59,000 ₪.
 9 2. העברת הבעלות תבוצע בהקדם.
 10 3. יניב יקבל מא.מ.י הלוואה בסך 7,000 ₪ בהחזר חודשי של 500 ₪ לחודש.
 11 ההלוואה תהיה בתנאים הרגילים ויצורף הסכם.
 12 רשם: בני קרן"
 13 המסמך אינו חתום, לא ידוע מי עומד מאחורי השם א.מ.י., האם מדובר בחברה או שמא בבית
 14 עסק, לא מופיע במסמך מספר רכב, והמערער לא המציא לוועדה אישור על העברת הבעלות ברכב
 15 משמו על שם א.מ.י., כך שיש לפקפק באמינות תוכנו של המסמך.
 16
 17 מדפי החשבון אותם העביר המערער לוועדה עולה כי ביום 17.6.06 הופקדו לחשבונו של המערער
 18 הסך 2,500 ₪ והסך 65,500 ₪. לפני הפקדת סכומים אלו היה חשבונו של המערער ביתרת חובה
 19 בסך 8,746.11 ₪, ולאחר הפקדת שני סכומים אלו והפחתת הסך 2,385.20 ₪ בגין הוראת קבע
 20 לתשלום הלוואה, היה חשבונו ביתרת זכות בסך 57,868.69 ₪. ביום 20.6.06 נעשו פעולות אלו
 21 בחשבונו של המערער: פרעון הלוואה בסך 14,842.80 ₪, פרעון הלוואה בסך 7,068.80 ₪, פרעון
 22 הלוואה בסך 33,081.78 ₪, העברה/הפקדה של הסך 7,000 ₪ לטובת אדם בשם סטניסלב, פרעון
 23 הסך 290.15 ₪ הוראת קבע בגין קרן הלוואה ופרעון הסך 132.94 ₪ הוראת קבע בגין רבית
 24 להלוואה. לאחר פעולות אלו נותר חשבונו של המערער ביתרת חובה בסך 4,547.78 ₪.
 25 הנתונים הנ"ל מדפי החשבון אינם תומכים בגירסתו של המערער אלא מפריכים אותה. מדפי
 26 החשבון עולה שהכספים שקיבל המערער בתמורה שימשו את המערער לפרוע הלוואות אותן נטל
 27 מהבנק, ולאחר פרעון ההלוואות והעברת הסך 7,000 ₪ לסטניסלב, היה חייב כספים לבנק. לאור

בתי המשפט

בש 005046/06

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 26/07/2007

כבוד השופט זכריה ימיני

בפני:

1 נתונים אלו, הרי שהמערער לא סיפר את האמת לוועדה בכל הקשור למקור הכספים, ומקור
2 הכספים נשאר בלתי ידוע.

3

4 במכתבו לוועדה מיום 27.8.06 ציין המערער כי כשנה קודם לכן בקש לרכוש דירה באשקלון,
5 והתבקש מהבנק לממן כ-15%-20% מערך הדירה. מכיוון שלא היה לו כסף לקח הלוואה מהבנק
6 בסך 50,000 ₪, ולאחר שהעסקה לא יצאה לפועל, השאיר את הכסף בביתו, על מנת שיהיה מוכן
7 לרכישת דירה. אלא שהמערער לא הביא כל הוכחה לדבריו אלו, על מנת שניתן יהיה לאמת אותם.
8 המערער יכול היה להביא ראיות למכביר, שכן מדובר למעשה בבנק ממנו נטל המערער את
9 ההלוואה ובבנק ממנו בקש ליטול המערער משכנתא, וכידוע, בעסקאות עם בנקים יש מסמכים
10 למכביר. אמנם בדפי החשבון שצירף המערער אכן קיימות הלוואות מספר, אך ללא חוזי ההלוואה
11 ניתן לקשר בין ההלוואה לה טען המערער לבין הכספים שנשארו בביתו, אם נשארו.

12

13 המערער המציא גם את תצהירו של אמנון גלולה בו הצהיר שהסך 25,000,000 דינרים עיראקיים
14 שנתפסו שייכים לו. מר גלולה לא הצהיר מהו מקור הכספים.

15

16 המערער לא הגיש כל תצהיר של מר רפאל מכלוף.

17

18 לאור כל האמור לעיל נראה שמקור הכספים לוטה בערפל, כך שהוועדה לא היתה צריכה לקחת
19 בחשבון, כנסיבה מקלה, את מקור הכסף לגביו הפר המערער את חובת הדיווח.

20

21 **גובה העיצום הכספי:**

22 בהתאם לתקנה 12, מאחר ומדובר בהפרה ראשונה של המערער של הוראות החוק, העיצום
23 המכסימלי שהיתה מוסמכת הוועדה להטיל על המערער הינו 400,000 ₪. הוועדה לא מיצתה את
24 הדין עם המערער, אלא הפעילה את שיקול דעתה על פי תקנה 13, והטילה עליו עיצום כספי בסך
25 100,000 ₪ בלבד, שהוא רבע מהסכום המכסימלי של העיצום הכספי שהיתה יכולה להטיל עליו.

26

בתי המשפט

בש 005046/06

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 26/07/2007

כבוד השופט זכריה ימיני

בפני:

1 סבור אני שבנסיבות הענין הפעילה הוועדה את כל הוראות החוק והתקנות לקולא בעניינו של
2 המערער.

3

4 כאמור אין אני בא להפעיל את שיקול דעתי במקום שיקול דעתה של הוועדה.

5

6 משקבעתי שהוועדה הפעילה את כל הוראות החוק והתקנות לקולא בעניינו של המערער, הרי
7 שפעלה בסבירות, ודין ערעורו של המערער להידחות.

8

9

סוף דבר:

10 לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הערעור.

11

12 המזכירות תשלח לצדדים את פסק הדין בדואר רשום עם אישור מסירה.

13

14 ניתן בלשכתי היום י"א מנחם-אב ה'תשס"ז - 26 ביולי 2007 בהעדר הצדדים.

15

16

זכריה ימיני, שופט

17

18